

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lutego 1977 r.

w sprawie finansowania działalności generalnych dostawców.

Na podstawie § 45 uchwały nr 46 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1976 r. w sprawie gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montazowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym (Monitor Polski Nr 15, poz. 70 i Nr 27, poz. 118) oraz § 10 i § 12 ust. 2 uchwały nr 157 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1973 r. w sprawie rozwoju systemu generalnych dostaw maszyn i urządzeń oraz kompleksowej obsługi inwestorów (Monitor Polski z 1973 r. Nr 32, poz. 194 i z 1974 r. Nr 40, poz. 233) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie:

- 1) generalny dostawca — oznacza przedsiębiorstwo (kombinat) lub zjednoczenie, które na podstawie odrębnych przepisów wykonuje kompletne dostawy na eksport lub dla odbiorców krajowych i jest wpisane do rejestru generalnych dostawców,
- 2) odbiorca — oznacza jednostkę handlu zagranicznego w zakresie odbioru kompletnych dostaw na eksport, jak również inwestora w zakresie odbioru takich dostaw na potrzeby krajowe,
- 3) kompletna dostawa — oznacza przewidzianą w umowie między generalnym dostawcą a odbiorcą całość dostaw i usług związanych z wykonaniem technologicznie nierozłącznego zestawu maszyn, urządzeń i materiałów instalacyjnych,
- 4) poddostawca — oznacza przedsiębiorstwo, które na podstawie bezpośredniego zamówienia generalnego

dostawcy wykonuje dostawy lub usługi związane z kompletną dostawą.

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa powołane wyłącznie do wykonywania funkcji generalnego dostawcy prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach dotyczących gospodarki finansowej przemysłowych i budowlano-montazowych państwowych organizacji gospodarczych objętych planem centralnym, ze zmianami wynikającymi z zarządzenia.

2. Do generalnych dostawców, którzy wykonują kompletne dostawy obok innych zadań gospodarczych, mają zastosowanie przepisy regulujące ich gospodarkę finansową, ze zmianami wynikającymi z zarządzenia. Działalność w zakresie kompletnych dostaw powinna być prowadzona według zasad pełnego lub ograniczonego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

§ 3. 1. Zapasy generalnego dostawcy stanowiące przedmiot kompletacji finansowane są w całości kredytem bankowym.

2. Do zapasów zalicza się:

- 1) maszyny, urządzenia, materiały instalacyjne, części zamienne i przedmioty nietrwale wraz z kosztami zakupu, wykonane we własnym zakresie lub nabyte od poddostawców, przeznaczone do skompletowania dostawy,

- 2) nie zafakturowane koszty usług i świadczeń związanych z kompletną dostawą,
- 3) koszty przyszłych okresów.

3. W razie naruszenia przez generalnych dostawców zasad prawidłowej gospodarki banki mogą stosować środki oddziaływania kredytowego określone odrębnymi przepisami.

4. Zapasy generalnego dostawcy stanowiące przedmiot kompletacji należy wyodrębnić w ewidencji i sprawozdawczości.

§ 4. 1. W rozliczeniach między generalnym dostawcą a inwestorem krajowym z tytułu kompletnych dostaw stosuje się przepisy rozdziału 4 załącznika do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1974 r. w sprawie ogólnych warunków umów o generalne dostawy maszyn i urządzeń w obrocie krajowym między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 42, poz. 262).

2. Jeżeli sprzedaż kompletnej dostawy dokonywana jest na rzecz inwestora krajowego, rozliczenia między generalnym dostawcą a poddostawcami z tytułu dostarczenia wyrobów generalnemu dostawcy są dokonywane według cen obowiązujących w obrocie krajowym.

§ 5. W rozliczeniach między generalnym dostawcą a jednostką handlu zagranicznego z tytułu kompletnych dostaw przeznaczonych na eksport stosuje się ustalone zgodnie z odrębnymi przepisami:

- 1) ceny transakcyjne, jeżeli sprzedaż na eksport dokonywana jest na własny rachunek generalnego dostawcy,
- 2) ceny uzgodnione, jeżeli sprzedaż na eksport dokonywana jest przez jednostkę handlu zagranicznego działającą na rachunek własny.

§ 6. 1. Jeżeli kompletna dostawa przeznaczona jest na eksport, a odrębne przepisy nie stanowią inaczej, w rozliczeniach między generalnym dostawcą a poddostawcami stosowane są ceny uzgodnione, wyprowadzane z cen transakcyjnych, z uwzględnieniem marż i narzutów na fundusz ryzyka i gwarancji, przysługujących generalnemu dostawcy.

2. Ceny uzgodnione między generalnym dostawcą a poddostawcą (ust. 1) traktowane są jako ceny uzyskane z eksportu, a w sprawozdawczości Głównego Urzędu Statystycznego poddostawcy wykazują swoje dostawy według tych cen jako eksport na rachunek własny. Poddostawcy rozliczają te dostawy z budżetem według zasad określonych dla eksportu bezpośredniego, traktując ceny uzgodnione (ust. 1) na równi z cenami transakcyjnymi.

3. Poddostawcy obowiązani są wykazywać w fakturach za wykonane na rzecz generalnego dostawcy dostawy i usługi związane z kompletną dostawą przeznaczoną na eksport wartość tych dostaw i usług według cen krajowych i cen uzgodnionych.

4. Przepisy ust. 1—3 i § 4 ust. 2 stosuje się odpowiednio do wyrobów wykonanych we własnym zakresie przez generalnego dostawcę. Dostawy te rozliczane są na podstawie wewnętrznej faktury, przy czym za termin dokonania sprzedaży uważa się datę przekazania wyrobu do kompletowania dostawy.

5. Jeżeli poddostawca, zgodnie z obowiązującymi go przepisami, dokonuje sprzedaży zarówno w kraju, jak i na

eksport, według cen cennikowych, to za cenę uzgodnioną między generalnym dostawcą a poddostawcą uważa się cenę cennikową.

§ 7. Generalnemu dostawcy przysługuje na podstawie odrębnych przepisów marża za kompletowanie dostaw i usług. Marża ta jest ustalana od ceny kompletnej dostawy. Marżę tę zalicza się do wartości usług wykonanych przez generalnego dostawcę i zwiększa się o nią koszt własnej sprzedaży kompletnej dostawy pod datą dokonania tej sprzedaży.

§ 8. 1. Generalny dostawca tworzy fundusz ryzyka i gwarancji. Fundusz ten jest tworzony od ceny kompletnej dostawy i obciąża koszt własny sprzedaży pod datą dokonania sprzedaży lub rozliczeń częściowych.

2. Narzuty na fundusz ryzyka i gwarancji należne generalnemu dostawcy ustala się w umowie między generalnym dostawcą a odbiorcą według zasad i w ramach stawek ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Cen.

3. Fundusz ryzyka i gwarancji powiększają odszkodowania i kary umowne otrzymane przez generalnego dostawcę od poddostawców.

§ 9. 1. Z funduszu ryzyka i gwarancji generalny dostawca — z zastrzeżeniem przepisu § 10 — pokrywa:

- 1) kary umowne płacone odbiorcy w związku z pełnieniem funkcji generalnego dostawcy,
- 2) koszty usunięcia stwierdzonych w okresie gwarancji usterek i ukrytych wad maszyn i urządzeń dostarczonych w ramach generalnej dostawy,
- 3) inne koszty i odszkodowania ponoszone z tytułu rekojmi, gwarancji i odpowiedzialności odszkodowawczej, a w szczególności związane z:
 - a) przeróbkami urządzeń o nietypowej konstrukcji i urządzeń produkowanych w małych ilościach z dodatkowymi poprawkami tych urządzeń
 - b) zużyciem ekonomicznym maszyn i urządzeń zakupionych przez generalnego dostawcę, powstałym w czasie magazynowania,
 - c) dodatkowymi kosztami wynikającymi z konieczności usunięcia skutków błędów projektowych i konstrukcyjnych, stwierdzonych w toku realizacji kompletnej dostawy,
 - d) dodatkowymi kosztami, poniesionymi w okresie gwarancji w celu doprowadzenia kompletnego obiektu do przewidzianych w umowie zdolności produkcyjnej i parametrów techniczno-ekonomicznych,
 - e) odszkodowaniami lub karami umownymi, płaconymi odbiorcom z tytułu nieoddania w terminie obiektu do eksploatacji,
 - f) odszkodowaniami lub karami umownymi płaconymi odbiorcom z tytułu nieosiągnięcia przewidzianych w umowie technicznej zdolności produkcyjnej obiektu i parametrów techniczno-ekonomicznych lub w związku z obniżeniem ceny wskutek oddania do użytku obiektu o niższej zdolności produk-

cyjnej lub obiektu charakteryzującego się parametrami techniczno-ekonomicznymi gorszymi od ustalonych w umowie,

g) kosztami przygotowań transakcji, które nie doszły do skutku.

2. Ewidencja narzutów na fundusz ryzyka i gwarancji oraz wydatków pokrytych z tego funduszu powinna umożliwić ich podział według umów oraz celów, których dotyczą.

3. Środki funduszu ryzyka i gwarancji są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.

4. Jeżeli łączna kwota środków zgromadzonych na rachunku funduszu ryzyka i gwarancji okaże się niewystarczająca na pokrycie zobowiązań generalnego dostawcy z tytułów określonych w ust. 1, bank może udzielić kredytu antycypacyjnego do wysokości 50% narzutów planowanych na rok, w którym kredyt jest udzielany.

5. Jeżeli po wykonaniu wszystkich zobowiązań (ust. 1) dotyczących poszczególnej umowy pozostaje nie wykorzystana kwota środków przekazanych na fundusz ryzyka i gwarancji, związanych z tą umową, połowa tej kwoty może być zaliczona na zyski nadzwyczajne. Druga połowa tej kwoty może być wykorzystana na pokrycie zobowiązań (ust. 1) związanych z innymi umowami.

6. W razie likwidacji działalności generalnego dostawcy pozostałość funduszu ryzyka i gwarancji podlega

przekazaniu na rachunek wyników po wygaśnięciu zobowiązań generalnego dostawcy, o których mowa w ust. 1.

§ 10. Do strat nadzwyczajnych generalnego dostawcy zalicza się:

- 1) dodatkowe koszty związane z usunięciem skutków stwierdzonych usterek i ukrytych wad w zakresie własnych dostaw i usług,
- 2) odszkodowania lub kary umowne, płacone przez generalnego dostawcę z tytułu nieoddania w terminie obiektu do eksploatacji z winy generalnego dostawcy,
- 3) zobowiązania z tytułu wydatków nie pokrytych z funduszu ryzyka i gwarancji lub kredytu antycypacyjnego (§ 9 ust. 4).

§ 11. Gospodarkę finansową przedsiębiorstw sprawujących funkcję generalnego realizatora inwestycji oraz generalnych dostawców (generalnych wykonawców) realizujących eksport budownictwa regulują odrębne przepisy.

§ 12. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 15 marca 1971 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej generalnych dostawców (Monitor Polski Nr 18, poz. 1-6).

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Kisiel*